

Bilag 17.

Provinshandelskammeret.

København, den 25. November 1937.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Efter at der i Foraaret 1937 fremkom Meddelelser om, at Handelsministeren havde ladet nedsætte et Udvalg af Embedsmænd med den Opgave at overveje mulige Ændringer i den gældende Valutalov og i den Forbindelse ogsaa drøfte det af Byerhvervene tidligere paa Aaret fremsatte Forslag til en begyndende Afvikling af Valutaordningen, opstod der blandt Handelens Folk en gryende Forhaabning om, at Resultatet af disse Overvejelser virkelig skulde blive en begyndende Afvikling af den Ordning, der gennem en Aarrække havde ophævet Handelens Frihed til uundgaaelig Skade for det købende Publikum.

Det Forslag, der nu af Regeringen er blevet forelagt i Folketinget som Resultat af de stedfundne Overvejelser, er da ogsaa fra forskellig Side blevet betegnet som et Afviklingsforslag. Lovforslaget kan maaske ogsaa for en overfladisk Betragtning være egnet til at vække Forestilling om en begyndende Afvikling, saaledes især om det fremhæves, at paa det nærmeste en Trediedel af Landets Import er overført til Friliste, og at den bundne Liste er opdelt i to, hvoraf den ene tilsigter at give Købmændene større Dispositionsfrihed.

Men i Virkeligheden er det ganske illusorisk at omtale det forelagte Forslag som et Afviklingsforslag. Forslaget opfylder ingen af de Forhaabninger, der var blevet vakt. Vi ønsker over for det ærede Udvalg særlig at gøre opmærksom paa, at af de Varer til en Indkøbspris af flere Hundrede Millioner Kroner aarlig, der er optaget paa Frilisten, betyder kun en forsvindende Brøkdel til en Importværdi af ganske faa Millioner Kroner en reel Udvidelse af den frie Import. Resten udgøres af Varer, for hvis Vedkommende Importen allerede under den bestaaende Ordning i Realiteten er fri og nødvendigvis maa være fri. Hvad der her er indrømmet Handelen, er intet andet end Ophævelse af et for alle fuldstændig overflødig Administrationsapparat.

Dernæst maa vi fremhæve, at Forslagets Liste B — i Modsætning til Listen af samme Betegnelse i det af Byerhvervene i Foraaret fremsatte Forslag — intet som helst har med en Afvikling af Bevillingssystemet at gøre, men alene udbygger den allerede administrativt indførte Tilsagnsordning. At en Vare er opført paa Liste B, betyder alene, at Importøren noget tidligere faar Besked om, hvilke Bevillinger der vil blive ham tildelt.

Ganske særligt maa det forbavse, at et Forslag, der vil kunne kaldes et Afviklingsforslag, ikke selv som Lov indeholder en Fastlæggelse af Importens Ordning. Efter Forslagets § 3, 3die Stykke, kan Handelsministeren administrativt foretage enhver Ændring i Varefortegnelsen, saaledes at Erhvervene over for Administrationen ikke har nogen som helst lovmæssig Sikkerhed for, i hvilket Omfang Importen skal være fri.